076| ῾Υπέδειξα ὑμῖν τὸν τρόπον, δι’ οὗ ἕκαστος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου…

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/076-ὑπέδειξα-ὑμῖν-τὸν-τρόπον-δι-οὗ/

῾Υπέδειξα ὑμῖν τὸν τρόπον, δι’ οὗ ἕκαστος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἢ πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ προσελκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν μίαν Πνευματικὴν Ὀντότητα ψυχικῶς πρὸς αὐτὸν συνδεομένην, δι’ ἧς θὰ ἠδύνατο ὀλίγον κατ’ ὀλίγον ν’ ἀκολουθήσῃ δυνάμει τῶν ὑποδείξεών της τὸν Ἀληθῆ δρόμον τῆς κατευθύνσεώς του καὶ τὴν ἀσφαλῆ ὁδόν, δι’ ἧς θὰ ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ του.

Οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐδοκίμασε τοῦτο μετὰ πεποιθήσεως καὶ πλήρους πίστεως περὶ τοῦ κατορθωτοῦ ἀποτελέσματος τῆς πλήρους ἐπιτυχίας. Ἡ ἁπλῆ δοκιμὴ δὲν ἐξαρκεῖ μόνον νὰ ἐπανασυνδέσῃ ἕνα δεσμὸν χαλαρωθέντα καὶ ἐν ταυτῷ παραλύσαντα.

Ἐὰν κατὰ τὴν προγενεστέραν ὑμῶν προσπάθειαν ἐν τῷ παρελθόντι κατηναλώθη ἀρκετὸς χρόνος, ἕως ὅτου τις ἐξ ὑμῶν φθάσῃ εἴς τι εὐχάριστον ἀποτέλεσμα, σήμερα θ’ ἀπαιτηθῇ, ὅπως ἐπανακτήσῃ τὸν χαλαρωθέντα τοῦτον σύνδεσμον περισσότερος τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου χρονικοὺ διαστήματος.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἐπιχειρῶν ν’ ἀποκτήσῃ τὸν σύνδεσμον τοῦτον δέον νὰ λάβῃ ὑπ’ ὄψει, **ὅτι πρέπει νὰ ἠρεμήσῃ πρῶτον ψυχικῶς καὶ συγχρόνως ν’ αὐτοσυγκεντρωθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον εἰς ἑαυτὸν οὕτως ὥστε οὐδεμία ἄλλη σκέψις κατὰ τὸ διάστημα τῆς δοκιμασίας καὶ προσπαθείας του ταύτης νὰ τὸν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὴν ὁλοκληρωτικὴν αὐτοῦ προσήλωσιν πρὸς τὴν Πνευματικὴν Ὀντότητα, ἐξ ἧς ἐπιθυμεῖ ν’ ἀντλήσῃ δυνάμεις καὶ τὴν ἀνάλογον δυνατὴν ἐνίσχυσιν πρὸς ἐπανάκτησιν τοῦ διακοπέντος μετ’ αὐτῆς συνδέσμου.**

Ὁπόταν ὅμως ὁ οὕτω περισπᾶται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐκ τῶν βιωτικῶν ἢ οἰκογενειακῶν φροντίδων, ὁπόταν κοινωνικαὶ ἢ ἄλλαι τινὲς συνθῆκαι προγενεστέρως **ἐξήγειραν τὴν ἐν αὐτῷ ἀπαιτουμένην γαλήνην καὶ ψυχικὴν ἠρεμίαν, τὴν μόνην ἀπαραίτητον καὶ ἐκ τῶν πρώτων στοιχείων ἐπιβαλλομένην** πρὸς ἐπιτυχίαν τούτου, δὲν δύναται παρὰ ν’ ἀποτύχῃ.

Ὀφείλετε, ἐὰν ἐπιθυμῆτε τοῦτο νὰ ἐπιτύχητε, ν’ ἀποσπασθῆτε ἔστω καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς δοκιμασίας ὑμῶν ταύτης ἀπὸ πάσης ἄλλης σκέψεως, **ν’ ἀπαλλαγῆτε τελείως ἀπὸ πάσης ἄλλης**

μερίμνης καὶ νὰ ἔχητε ὡς μοναδικὸν ὑμῶν μέλημα πῶς θὰ κατορθώσητε νὰ συνδεθῆτε ἐκ νέου μετὰ τῆς Πνευματικῆς Ὀντότητος, ἥτις ἐπιθυμεῖτε νὰ σᾶς καταστῇ ὁδηγὸς καὶ πῶς νὰ ἐπαυξήσητε τὰς ψυχικάς σας ἰδιότητας καὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι εἴτε διὰ τῶν παραπτωμάτων ὑμῶν εἴτε δι’ ἄλλης τινος αἰτίας ἐξησθένησαν.

Ὅταν δοκιμάζητε νὰ προσελκύσητε πρὸς ἑαυτοὺς τὴν προστατευτικήν σας Πνευματικὴν Ὀντότητα, οὐ μόνον δέον νὰ ἀναπαριστάνητε ἐν τῇ διανοίᾳ σας τὴν μορφὴν ταύτην, ἀλλ’ ἐνδομύχως **νὰ προσεύχησθε, ὅπως τὸ ταχύτερον ἀπαλλάξῃ ὑμᾶς τῶν ἐπιβαρυνόντων ὑμᾶς κωλυμάτων, ἀπομακρύνων ὑμᾶς ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἀντενεργὸν δύναμιν, ἥτις παρεμβαλλομένη ἠδύνατο νὰ ματαιώσῃ τὴν εἰλικρινῆ ταύτην προσπάθειάν σας.**

Ἡ προσευχὴ αὕτη δέον νὰ μὴ γίνεται διὰ τῶν χειλέων, ἀλλὰ διὰ τῆς καρδίας, μεταβιβαζούσης τῆς διανοίας πρὸς αὐτὴν τὸν εἰλικρινῆ καί διακαῆ ὑμῶν πόθον, τὸν ὁποῖον αὕτη δέον νὰ συνοδεύσῃ ὑπὸ τῆς ἀκλονήτου καὶ ἀμειώτου πίστεως.

Ὁ πόθος ὑμῶν, ἐξερχόμενος ἐκ τῶν μυχίων τῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ὑμῶν ὑποστάσεως, δέον νὰ συνοδεύηται καὶ ὑπὸ τῆς πλήρους καὶ ἀδιασαλεύτου πεποιθήσεως πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν, διότι ἡ πίστις ὑμῶν ὑφαίνει διὰ τῶν ἀγνώστων εἰς ὑμάς δυνάμεων τὸν ψυχικὸν δρόμον, ὅστις μέλλει νὰ συνδέσῃ ὑμᾶς πρὸς τὴν ἐπικαλουμένην παρ’ ὑμῶν Πνευματικὴν Ὀντότητα, ἥτις διὰ τῶν συνδετικῶν αὐτῆς πρὸς ὑμᾶς νημάτων θὰ πλέξῃ καὶ θὰ κατασκευάσῃ τὸ ἐπένδυμα, μεθ’ οὗ θὰ περιβάλῃ τὴν ψυχὴν ὑμῶν καὶ θὰ τὴν ἀναβιβάσῃ πρὸς αὐτήν.

Ὅλα αὐτὰ βεβαίως σᾶς φαίνονται λίαν περίεργα, ἂν ὄχι ἀπίθανα. Ἐν τούτοις, ὅταν διὰ τῶν εἰλικρινῶν καὶ ἀδιακόπων ὑμῶν προσπαθειῶν κατορθώσητε ἡμέραν τινὰ ὄχι μόνον νὰ ἐπικοινωνήσητε μετὰ τῆς Πνευματικῆς Ὀντότητος, μεθ’ ἧς προσπαθεῖτε νὰ συνδεθῆτε καὶ ὁπόταν ἐπιθυμῆτε προσελκύετε ταύτην πρὸς ὑμᾶς καὶ δύνασθε νὰ διακρίνητε αὐτήν, ὅπως τὸν περικυκλοῦντα ὑμᾶς ὑλικὸν κόσμον διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, **ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξωτερικεύσητε τὴν πνευματικὴν ὑμῶν ὑπόστασιν ἐκτὸς τοῦ σώματος ὑμῶν, μεταβαίνοντας διὰ τοῦ ψυχικοῦ ὑμῶν στοιχείου, ὅπου ὁ πόθος καὶ ἡ ἀπαίτησις ὑμῶν ἤθελε, ὅταν διὰ τῶν ἰδίων ὑμῶν λανθανουσῶν νῦν πνευματικῶν σας δυνάμεων κατορθώσητε** ὄχι μόνον νὰ ἔχητε πλήρη πεποίθησιν τῆς ἀποσπασθείσης ἐκ τοῦ σώματος ὑμῶν πνευματικῆς ὑποστάσεώς σας, **ἀλλὰ νὰ ἐνοράτε ταύτην ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ παραβολῇ καὶ ἐξωτερικεύσει, ὡς ἐν κατόπτρῳ ἀντικειμενικῶς, ὡς αὕτη ν’ ἀνῆκεν εἰς ἄλλον τινά, ἀλλ’ ἐξ ὑμῶν ἐξαρτωμένην καὶ ἀπορρέουσαν,** ὡς ὑπήκουσαν εἰς πάσαν ὑμῶν διαταγήν, ἀπαίτησιν καὶ παράκλησιν ἐκτελοῦσαν πᾶν ὅ,τι ἡ ἐσωτερικὴ ὑμῶν ὑπόστασις ὑπέβαλε εἰς αὐτήν, βεβαίως τότε θ’ ἀντιληφθῆτε, ὅτι πάντα ταῦτα **εἶναι πραγματικὴ Ἀλήθεια,** τὴν ὁποίαν ὑμεῖς καὶ μόνον θὰ δύνασθε νὰ κατανοήσητε καὶ τὴν ὁποίαν μόνον ὑμεῖς θὰ δύνασθε νὰ ἐξετάσητε καὶ ἀντιληφθῆτε ὡς τοιαύτην,

θέτοντες αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἀμεσον καὶ εἰλικρινῆ ὑμῶν δοκιμασίαν.

Ὁ μετ’ Ἐμοῦ ἐπικοινωνῶν ταύτην τὴν στιγμὴν θὰ ἠδύνατο διὰ τῆς ἐπενεργείας αὐτοῦ νὰ σᾶς παρέξῃ ὡρισμένα δείγματα, δι’ ὧν θὰ κατεδεικνύετο ἡ Ἀλήθεια τῶν λόγων του, ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἦτο μία ἔνδειξις μόνον, δι’ ἧς θὰ ἐστεροποιῆτο ἡ κλονισθεῖσα ὑμῶν πίστις καὶ τίποτε ἐπιπλέον. Ἡ ἔνδειξις ὅμως αὕτη θ’ ἀπετέλει ἓν παράδειγμα τῆς Δυνάμεώς Μου μεταξὺ τῶν ἄλλων παραδειγμάτων τῆς ἐπενεργείας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ παρελθὸν δὲν ἦσαν τόσον ἱκανά, ὥστε νὰ μὴ διασαλευθοῦν ὡρισμέναι πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον πεποιθήσεις σας, **ἐνῶ Ἐγὼ θέλω καὶ ἐπιθυμῶ μόνον διὰ τῶν ἰδίων ὑμῶν δυνάμεων καὶ τῆς ἱκανότητός σας νὰ προσκτήσητε τὴν δύναμιν τῆς Ἐνοράσεως, διότι τότε θὰ εἶναι ἀποκλειστικὸν κτῆμα τῆς καλλιεργείας τῶν πνευματικῶν σας δυνάμεων, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς στερήσῃ.**

5/3/1931